

عنوان مقاله:

تحلیل صنعت متناقض نما در تائیه کبرای ابن فارض

محل انتشار:

پژوهشنامه نقد ادبی و بلاغت، دوره 4، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سکینه صارمی گروی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

مرضیه آباد - دانشیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

کارکرد اصلی و هنری ادبیات، آشنازدایی است که در زبان ادبی، جلوه ویژه ای دارد و پدیده ای را برخلاف عادت به نمایش می گذارد. ناسازواری یا متناقض نما، یکی از شگردهای آشنازدایی است. متناقض نما به دو نوع دستوری (نحوی) به شکل مضاف و مضاف الیه، موصوف و صفت، مسند و مسندالیه، جمله و معنایی به شکل حس آمیزی، شطحیات، خلاف آمد گفتمان و رویداد انجام می شود. ابن فارض، عارف صوفی مسلک، علاوه بر استعداد شاعری، دارای ادراکات عرفانی و صوفیانه بود؛ او شگرد ناسازواری را با همه قابلیت های تعبیری خود، شیوه ای نزدیک تر و بهتر برای تجربه های صوفیانه اش یافت. در پژوهش حاضر، نویسندگان ضمن تعریف متناقض نما و ارزش ادبی و بلاغی اش، انواع متناقض نما را همراه با تحلیل آن در دیوان ابن فارض بیان کرده اند.

کلمات کلیدی:

اشعار عرب، آشنازدایی، متناقض نما، عرفان، ابن فارض

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1212104>

